

TIH1203

Ethics and Laws for Tourism Industry

จรรยาบรรณวิชาชีพและกฎหมายสำหรับ

.....

การท่องเที่ยวและการโรงแรม



.....

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูนทรัพย์ เศษศิริ

(Asst. Prof. Dr. Poonsup Setsir)

Course description

Code of ethics for travel and service profession [Tourism business and guide act](#), [hotel act](#), Laws and regulations regarding natural resources Protection laws relating to archaeological sites, antiques, objects of art and [the National Museum Laws related to entertainment establishments](#), [Immigration laws](#), [customs and other laws related to tourism and services especially in the areas that tourists](#), consumers and service provider should know

Lesson plan



Tourism Business and Tourist Guides



Act, B.E. 2551 (2008) and

the amendment, B.E. 2559 (2016)

พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว

และมัคคเทศก์ พ.ศ. 2551 และ พ.ศ. 2559



Tourism Business and Tourist Guides Act, B.E. 2551 (2008) and the amendment, B.E. 2559 (2016)

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๒๘ ก หน้า ๑
ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑



พระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

1. พระราชบัญญัตินี้ถูกตราขึ้นโดย “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช”
2. ชื่อพระราชบัญญัตินี้ถูกกำหนดให้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551”
3. พระราชบัญญัตินี้สามารถใช้ได้หลัง 60 วันจากการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
4. พระราชบัญญัตินี้ให้ไว้ ณ วันที่ 30 มกราคม 2551

เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๗๖ ก หน้า ๑
ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙



พระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

1. พระราชบัญญัตินี้ถูกตราขึ้นโดย “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช”
2. ชื่อพระราชบัญญัตินี้ถูกกำหนดให้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2559”
3. พระราชบัญญัตินี้สามารถใช้ได้หลัง 120 วันจากการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
4. พระราชบัญญัตินี้ให้ไว้ ณ วันที่ 23 สิงหาคม 2559

Tourism Business and Tourist Guides Act, 7 Chapter

**Committee on Tourism Business
and Tourist Guide (คณะกรรมการ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์)**

1

**Tourism Business
Protection Fund
(กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว)**

5

**Tourism Business
(ธุรกิจนำเที่ยว)**

2

**Control
(การควบคุม)**

6

**Tourist Guides
(มัคคุเทศก์)**

3

**Penalties
(บทกำหนดโทษ)**

7

**Tour Leader
(ผู้นำเที่ยว)**

4



CHAPTER 1

committee on Tourism Business and Tourist Guide (คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์)

“คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์” (มาตรา 7) ประกอบด้วย

- ประธาน** ● ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- รองประธาน** ● อธิบดีกรมการท่องเที่ยว
- เลขาธิการและกรรมการ** ● นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง (กรมการท่องเที่ยว)
- กรรมการโดยตำแหน่ง (หรือผู้แทน)** ● กระทรวงทรัพยากรฯ / กระทรวงมหาดไทย / กระทรวงพาณิชย์ / กระทรวงแรงงาน
กระทรวงวัฒนธรรม/กระทรวงสาธารณสุข / สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง / ผู้บัญชาการตำรวจท่องเที่ยว
ผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย / ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- ผู้ทรงคุณวุฒิ (รัฐมนตรีแต่งตั้ง 7 คน)** ● - ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จำนวน 5 คน
- ผู้ซึ่งเป็น/เคยเป็นอาจารย์สอนในสถาบันอุดมศึกษา (≥ 3 ปี)
ในวิชาการท่องเที่ยว 1 คน /วิชามัคคุเทศก์ 1 คน



CHAPTER 2

Tourism Business:

ธุรกิจนำเที่ยว

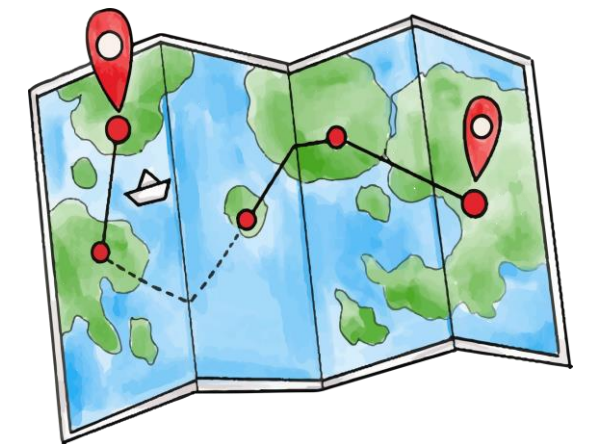


“Tourism business” means a business of facilitating the travel, for pleasure or otherwise, of tourists by providing either one or more services or facilitations such as accommodation, food, tourist guide, or any other service as prescribed in the Ministerial Regulation;

CHAPTER 2 Tourism Business; Starting from section 15 to section 48 The main point is to talk about those who wish to operate a tourism business to submit an application for a tourism business license from the registrar regarding the matter;

1. Applying for a license (การขอรับใบอนุญาต)
2. Licensing (การออกใบอนุญาต)
3. Issuance of a replacement license (การออกใบแทนใบอนุญาต)

In accordance with the criteria and methods specified in the Ministerial Regulations



Ministry of Tourism Announcement on “Tourism Business Licensing B.E. 2018 (2561)”

Divided into 4 type

1. ประเภทเฉพาะพื้นที่

สำหรับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว
ในจังหวัดหนึ่งจังหวัดใดและจังหวัด
ที่มีเขตพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดนั้น



2. ประเภทในประเทศ

(DOMESTIC)

สำหรับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว
ภายในราชอาณาจักร



3. ประเภทนำเที่ยวต่างประเทศ (IN BOUND)

สำหรับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดย
การนำเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างประเทศ
เข้ามาท่องเที่ยว ภายในราชอาณาจักร



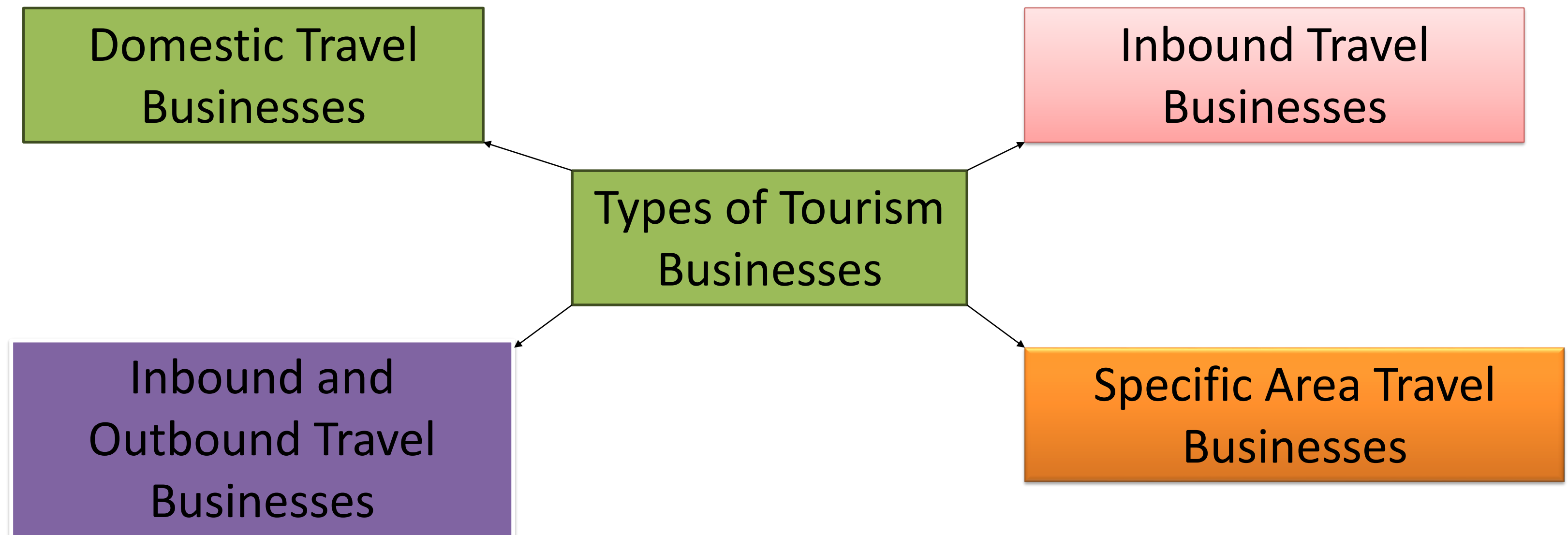
4. ประเภทนำเที่ยวทั่วไป (IN BOUND AND OUT BOUND)

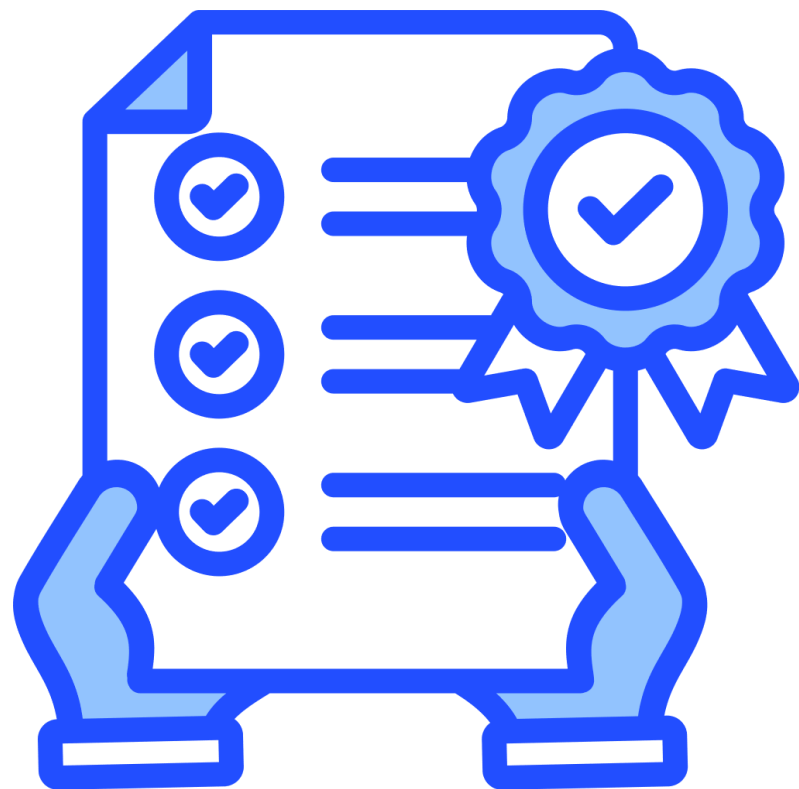
สำหรับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดย
ภายในและภายนอกราชอาณาจักร



Tourism Businesses (ธุรกิจนำเที่ยว)

Under Thai law, tour businesses are classified according to the nature of the tour services provided, which are specified in the Tour Business and Tour Guide Act B.E. 2551. By dividing the types of tourism businesses into 4 types as follows:





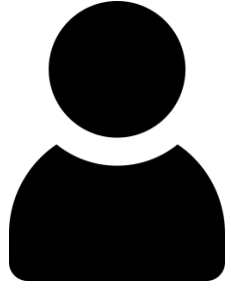
การขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว



1. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่เป็นบุคคลธรรมดา

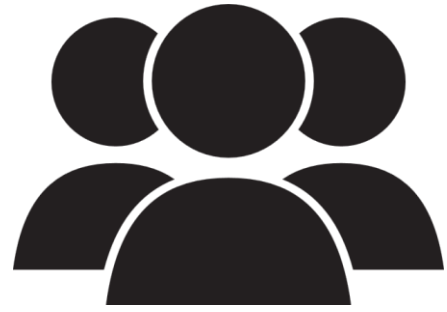


2. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่เป็นนิติบุคคล



คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่เป็นบุคคลธรรมดา

1. มีอายุไม่ต่ำกว่า **ยี่สิบปีบริบูรณ์** ในวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว
2. มีสัญชาติไทย
3. มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย
4. ไม่มีลักษณะต้องห้าม ได้แก่
 - เป็นบุคคลล้มละลาย หรืออยู่ในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์
 - เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
 - เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์
 - เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว
 - เคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวมาแล้วยังไม่ถึงห้าปี



คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่เป็นนิติบุคคล

เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

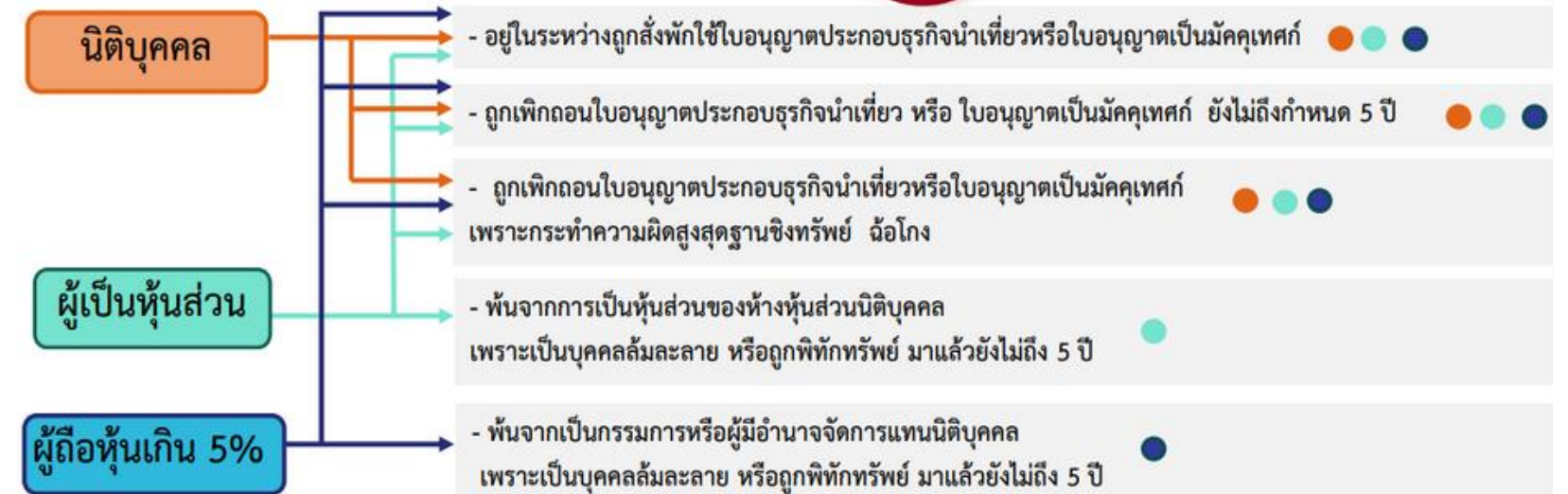
- ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
ผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบเป็นผู้มีสัญชาติไทย
- ถ้าเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดทุนของบริษัทไม่น้อยกว่าร้อยละ 51
ต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย และกรรมการของบริษัทเกินกึ่งหนึ่งต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย

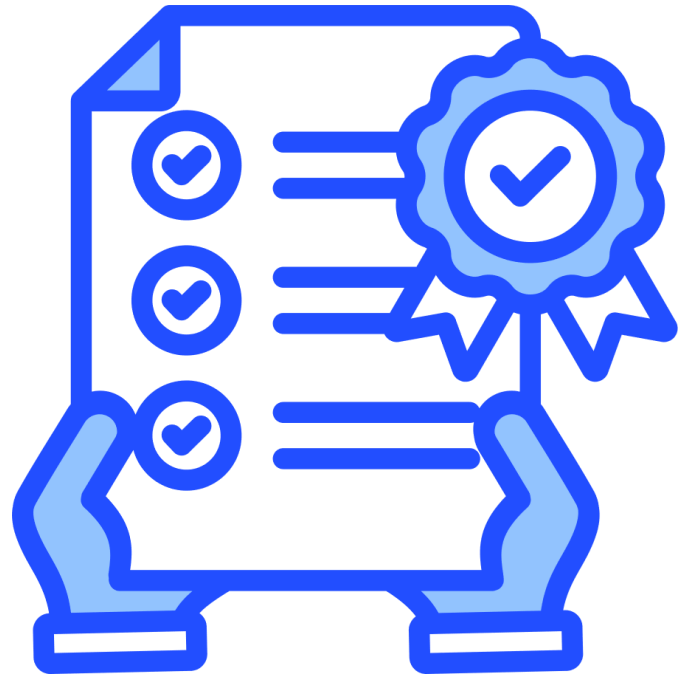


กรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลต้องมีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 (ประเภทบุคคลธรรมดา)

ผู้ขอรับใบอนุญาตธุรกิจนำเที่ยวจะต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

ประเภทนิติบุคคล (มาตรา 17)





เลขใบอนุญาตธุรกิจนำเที่ยว

1. ประเภทเฉพาะพื้นที่

สำหรับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว
ในจังหวัดหนึ่งจังหวัดใดและจังหวัด
ที่มีเขตพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดนั้น



เลขทะเบียนของธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่ จะ
ขึ้นต้นด้วย 13/#####
- พื้นที่ให้บริการ : สามารถประกอบธุรกิจ
ท่องเที่ยวได้ เฉพาะในจังหวัดที่จดทะเบียนและ
จังหวัดข้างเคียง ซึ่งอยู่ในพื้นที่เดียวกันเท่านั้น
- ผู้ให้บริการ : จำกัดให้บริการได้
เฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่านั้น

2. ประเภทในประเทศ (DOMESTIC)

สำหรับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว
ภายในราชอาณาจักร



เลขทะเบียนของธุรกิจนำเที่ยวภายในประเทศ จะ
ขึ้นต้นด้วย 12/#####
- พื้นที่ให้บริการ : สามารถประกอบธุรกิจ
ท่องเที่ยวในประเทศได้ทุกจังหวัด โดยจำกัด
ไม่ให้นำเที่ยวไปยังต่างประเทศ
- ผู้ให้บริการ : จำกัดให้บริการได้
เฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่านั้น

3. ประเภทนำเที่ยวต่างประเทศ (IN BOUND)



สำหรับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดย
การนำเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างประเทศ
เข้ามาท่องเที่ยว ภายในราชอาณาจักร

เลขทะเบียนของธุรกิจนำเที่ยวนักท่องเที่ยว
ต่างประเทศ จะขึ้นต้นด้วย 14/#####
- พื้นที่ให้บริการ : สามารถประกอบธุรกิจ
ท่องเที่ยวในประเทศได้ทุกจังหวัด โดยจำกัด
ไม่ให้นำเที่ยวไปยังต่างประเทศ
- ผู้ให้บริการ : จำกัดให้บริการได้
เฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเท่านั้น

4. ประเภทเที่ยวทั่วไป (IN BOUND AND OUT BOUND)



สำหรับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดย
ภายในและภายนอกราชอาณาจักร

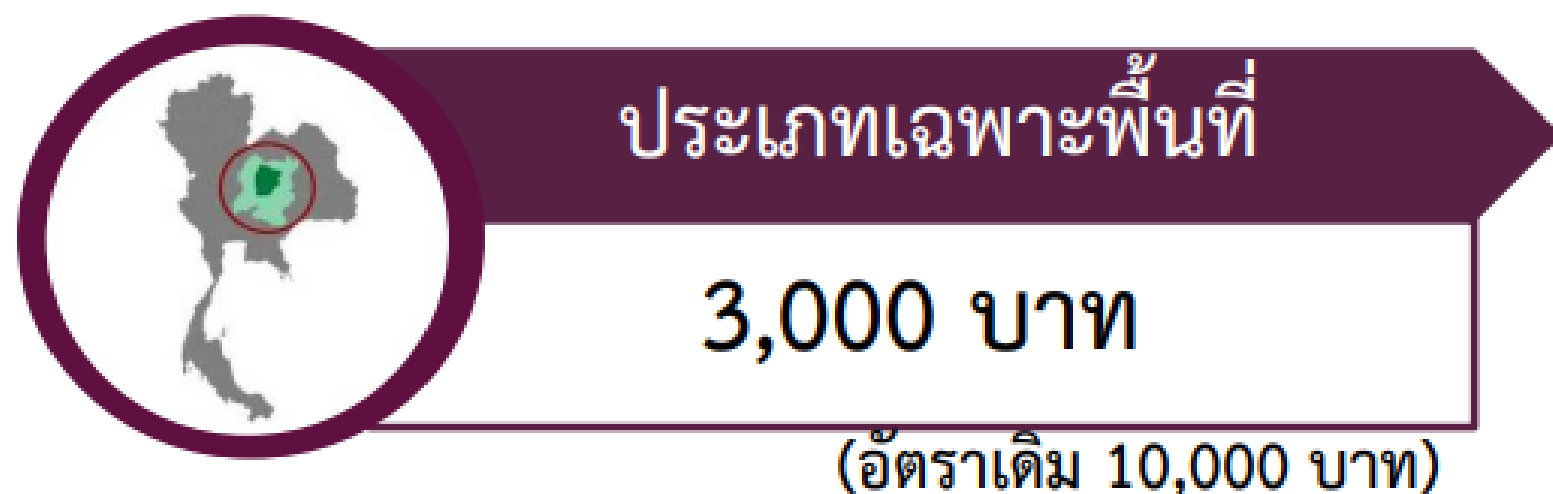
เลขทะเบียนของธุรกิจนำเที่ยวภายในและต่างประเทศ
จะขึ้นต้นด้วย 11/#####
- พื้นที่ให้บริการ : สามารถประกอบธุรกิจท่องเที่ยว
ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ
- ผู้ให้บริการ : นักท่องเที่ยวชาวไทย และ
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

อัตราวางหลักประกันการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวแต่ละประเภท

(กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดจำนวนเงินหลักประกันการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว พ.ศ. 2563)

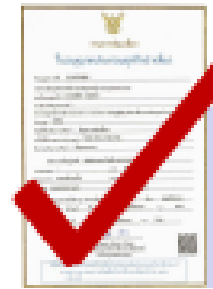
ปรับลดจากอัตราเดิมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
กำหนดจำนวนเงินหลักประกัน พ.ศ. 2555

ร้อยละ 70



เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงจำนวนเงินหลักประกัน
ที่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวจะต้องวางหลักประกันต่อนายทะเบียนเพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว



ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ เอกสารถูกต้อง
มีคุณสมบัติครบและไม่มีคุณลักษณะต้องห้าม

แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตฯ ทราบภายใน 30 วัน
นับแต่วันที่รับคำขอรับใบอนุญาต และแจ้งค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาตฯ และหลักประกันที่ต้องวางไว้ด้วย

ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ
ตามอัตราที่กำหนดและวางหลักประกันแล้ว นายทะเบียน
ออกใบอนุญาตฯ ให้ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับชำระ
ค่าธรรมเนียมและหลักประกันนั้น



นายทะเบียน

ตรวจสอบเอกสาร



ไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ เอกสารไม่ถูกต้อง
ขาดคุณสมบัติและมีคุณลักษณะต้องห้าม

แจ้งเหตุฯ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ ทราบภายใน 30 วัน
นับแต่วันที่รับคำขอรับใบอนุญาต

ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการคำสั่ง
ภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จ
ภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์
(คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด)

อายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว



บทกำหนดโทษ

ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้
รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (มาตรา 80)

⇓

ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี
หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทลงโทษตามความผิด ของการประกอบธุรกิจนำเที่ยว

<u>ข้อปฏิบัติ</u>	<u>บทกำหนดโทษ</u>
แสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจ นำเที่ยวที่ระบุไว้ในอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	พักใช้ใบอนุญาตไม่เกิน 6 เดือน (มาตรา 45(2)) ระวางโทษปรับ ไม่เกิน 2,000 บาท (มาตรา 81)
ไม่กระทำการที่ก่อให้เกิดความเสียหาย แก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรือนักท่องเที่ยว	ระวางโทษปรับ ไม่เกิน 500,000 บาท (มาตรา 82)
ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับ มาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ ของมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวที่จะพึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว ความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยว จะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ระวางโทษปรับ ตั้งแต่ 5,000 – 10,000 บาท

ข้อปฏิบัติ

บทกำหนดโทษ

ในการโฆษณาหรือชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว ให้ผู้ประกอบการ
ธุรกิจนำเที่ยวจัดทำเป็นเอกสารซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้
ชื่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว สถานที่ และเลขที่ใบอนุญาต / ระยะเวลาที่ใช้ในการนำเที่ยว / ค่าบริการ
และวิธีการชำระค่าบริการ / ลักษณะและประเภทของยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางจุดหมายปลายทาง ที่
แวะพักสถานที่สำคัญต่างๆ / ลักษณะ ประเภท ที่พัก จำนวนครั้งของอาหารที่บริการ /
การจัดให้มีมัคคุเทศก์ หรือ ผู้นำเที่ยว / จำนวนขั้นต่ำของนักท่องเที่ยว ในกรณีที่มีเงื่อนไขกำหนดจำนวน
นักท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนด / การจัดให้มีการทำประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ

พักใช้ใบอนุญาตฯไม่เกิน 6 เดือน (มาตรา 45(2))
ระวางโทษปรับ ตั้งแต่ 5,000 -50,000 บาท

หากมีการเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวต้องแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบ ก่อนรับชำระเงิน
ค่าบริการ ถ้าแจ้งภายหลังนักท่องเที่ยวชำระค่าบริการแล้ว ถ้านักท่องเที่ยว ไม่ประสงค์
จะเดินทาง ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องคืนเงินให้แก่นักท่องเที่ยว โดยจะหักค่าใช้จ่ายใดๆ
ไม่ได้

ระวางโทษปรับ
ตั้งแต่ 5,000 - 50,000 บาท

ข้อปฏิบัติ

บทกำหนดโทษ

กรณีนักท่องเที่ยวชำระค่าบริการแล้วไม่สามารถเดินทางได้เฉพาะตัว หรือมีเหตุต้องยกเลิกการนำเที่ยวมิใช่ความผิดของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวคืนเงินให้แก่นักท่องเที่ยวในอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าการยกเลิกนำเที่ยวเกิดจากกรณีมีนักท่องเที่ยวไม่ครบจำนวนขั้นต่ำของนักท่องเที่ยวสำหรับการนำเที่ยว ในกรณีมีเงื่อนไขว่าต้องมีนักท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนด หรือเกิดจากเหตุใดๆ อันเป็นความผิดของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องคืนเงินทั้งหมดให้แก่นักท่องเที่ยว

ระวางโทษปรับ
ตั้งแต่ 5,000 – 50,000 บาท

ในระหว่างการนำเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับ **ความยินยอมจากนักท่องเที่ยวหรือเป็นเหตุสุดวิสัย** การเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจ่ายเงินค่าบริการคืนให้แก่นักท่องเที่ยวตามสัดส่วน เว้นแต่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะพิสูจน์ได้ว่าการเปลี่ยนแปลงรายการนั้นทำให้ตนมีค่าใช้จ่ายเท่าหรือ สูงกว่าเดิม

ระวางโทษปรับ
ตั้งแต่ 5,000 – 10,000 บาท

ข้อปฏิบัติ

ผู้ประกอบการจำหน่ายเที่ยวจะเรียกเก็บค่าบริการอื่นใดเหนือจากที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้าไม่ได้ ในกรณีที่ผู้ประกอบการจำหน่ายเที่ยว/มัคคุเทศก์ ชี้ชวนให้นักท่องเที่ยวไปในสถานที่หรือทำกิจกรรมใดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในเอกสารโฆษณาหรือชี้ชวน ผู้ประกอบการจำหน่ายเที่ยว/มัคคุเทศก์ ต้องแจ้งค่าบริการของตนและค่าบริการ ที่ต้องจ่าย เนื่องจาก การเข้าไปในสถานที่หรือทำกิจกรรมนั้นให้นักท่องเที่ยวทราบล่วงหน้า และจะเรียกเก็บค่าบริการเกินที่แจ้งไว้ไม่ได้

ห้ามไม่ให้ผู้ประกอบการจำหน่ายเที่ยวจัดบริการนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวโดยไม่เรียกเก็บค่าบริการหรือเรียกเก็บค่าบริการในอัตราที่เห็นได้ว่าไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวอย่างน้อยให้กำหนดอัตราค่าบริการขั้นต่ำและกำหนดให้มีการจัดทำเอกสารที่แสดงให้เห็นถึงค่าบริการที่เรียกเก็บ

ห้ามไม่ให้ผู้ประกอบการจำหน่ายเที่ยวมอบหมายให้มัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยวหรือบุคคลอื่นใด นำนักท่องเที่ยวในความรับผิดชอบของตนไปท่องเที่ยว โดยเรียกเก็บเงินจากมัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยว หรือบุคคลอื่นนั้น หรือโดยให้บุคคลดังกล่าวรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าอาหาร หรือค่าอำนวยความสะดวกอื่นใดของนักท่องเที่ยว ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

บทกำหนดโทษ

พักใช้ใบอนุญาตฯไม่เกิน 6 เดือน (มาตรา 45(2))

พักใช้ใบอนุญาตฯไม่เกิน 6 เดือน (มาตรา 45(2))
ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี
หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 84)

พักใช้ใบอนุญาตฯไม่เกิน 6 เดือน (มาตรา 45(2))
ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี
หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 84)

ข้อปฏิบัติ

บทกำหนดโทษ

ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดให้มีมัคคุเทศก์เดินทางไปกับนักท่องเที่ยวตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในการจัดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปต่างประเทศ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดให้มีผู้นำเที่ยวเดินทางไปกับนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้อง **ใช้ผู้นำเที่ยวที่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้** ในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยวตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ถือว่าเป็นการกระทำในทางที่จ้างของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุให้แก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ **ไม่จัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุตามวรรคหนึ่งต้องรับผิดชอบ** ต่อนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยวเช่นเดียวกับผู้รับประกันภัย

พักใช้ใบอนุญาตฯไม่เกิน 6 เดือน (มาตรา 45(2))
ระวางโทษปรับ
ไม่เกิน 500,000 บาท
(มาตรา 85)

พักใช้ใบอนุญาตฯไม่เกิน 6 เดือน
(มาตรา 45(2))
ระวางโทษปรับ
ไม่เกิน 500,000 บาท
(มาตรา 85)

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว (มาตรา 36)



ตายหรือสิ้นสุดความเป็นนิติบุคคล

ถูกเพิกถอนใบอนุญาตฯ

เลิกประกอบกิจการธุรกิจนำเที่ยว (มาตรา 38)

ไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตฯ

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบกิจการ ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบ พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแก่นายทะเบียนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ



เหตุที่พักใช้ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (มาตรา 45)



1. ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตาม มาตรา 12 (3)

เช่น ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวที่จะพึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว ฯ ที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวกำหนด

2. ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 มาตรา 26 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 33 หรือมาตรา 34

เช่น ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ในสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ไม่มีรายละเอียดในเอกสารรายการนำเที่ยว ตามที่กำหนด / ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีการเก็บค่าบริการอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในกฎหมาย มีการเรียกเก็บเงินจากมัคคุเทศก์ ไม่มีมัคคุเทศก์ในการนำเที่ยว เป็นต้น

3. ไม่วางหลักประกันเพิ่มจนครบถ้วนเกิน 6 เดือน นับแต่วันครบกำหนดเวลา (มาตรา 42 หรือมาตรา 44 (1))

4. ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา 76) เช่น ไม่แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อนายทะเบียน

นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ ไม่เกินครั้งละหกเดือน

การอุทธรณ์กรณีถูกเพิกถอน/พักใช้ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (มาตรา 48)



กรณีศึกษา

ตำรวจท่องเที่ยวเกาะพะงัน และสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สาขาภาคใต้เขต 1 จับกุมตัว นายยัน ซาบาลกา หรือ นายแจน คาบัลกา (MR.JAN CABALKA) อายุ 52 ปี สัญชาติสาธารณรัฐเช็ก ได้ที่บริษัทแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม.7 ต.เกาะพะงัน จากการตรวจสอบพบว่า บริษัทดังกล่าวได้ถูกยกเลิกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว เลขที่ 43/00897 ไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ 3 กันยายน 2566 แต่ยังคงมีการประกอบกิจการอยู่ เจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจสอบหลักฐานภายในบริษัท และพบพยานหลักฐานที่บ่งชี้ว่ามีการประกอบธุรกิจนำเที่ยวอย่างชัดเจน ได้แก่ โบรชัวร์ รายการนำเที่ยวพร้อมราคา เช่น ทริปดำน้ำที่ภูเก็ต เขาหลัก พังงา พร้อมบริการห้องพัก บิลใบเสร็จ/บิลเงินสด การจองห้องพักและค่าอาหาร/เครื่องดื่ม และหลักฐานการสนทนาในแอปพลิเคชัน WhatsApp ที่มีการพูดคุยเรื่องการส่งลูกค้า และรับค่าตอบแทน 500 บาทต่อใบเสร็จ ในฐานะตัวแทนขายทัวร์ให้กับบริษัทอื่น

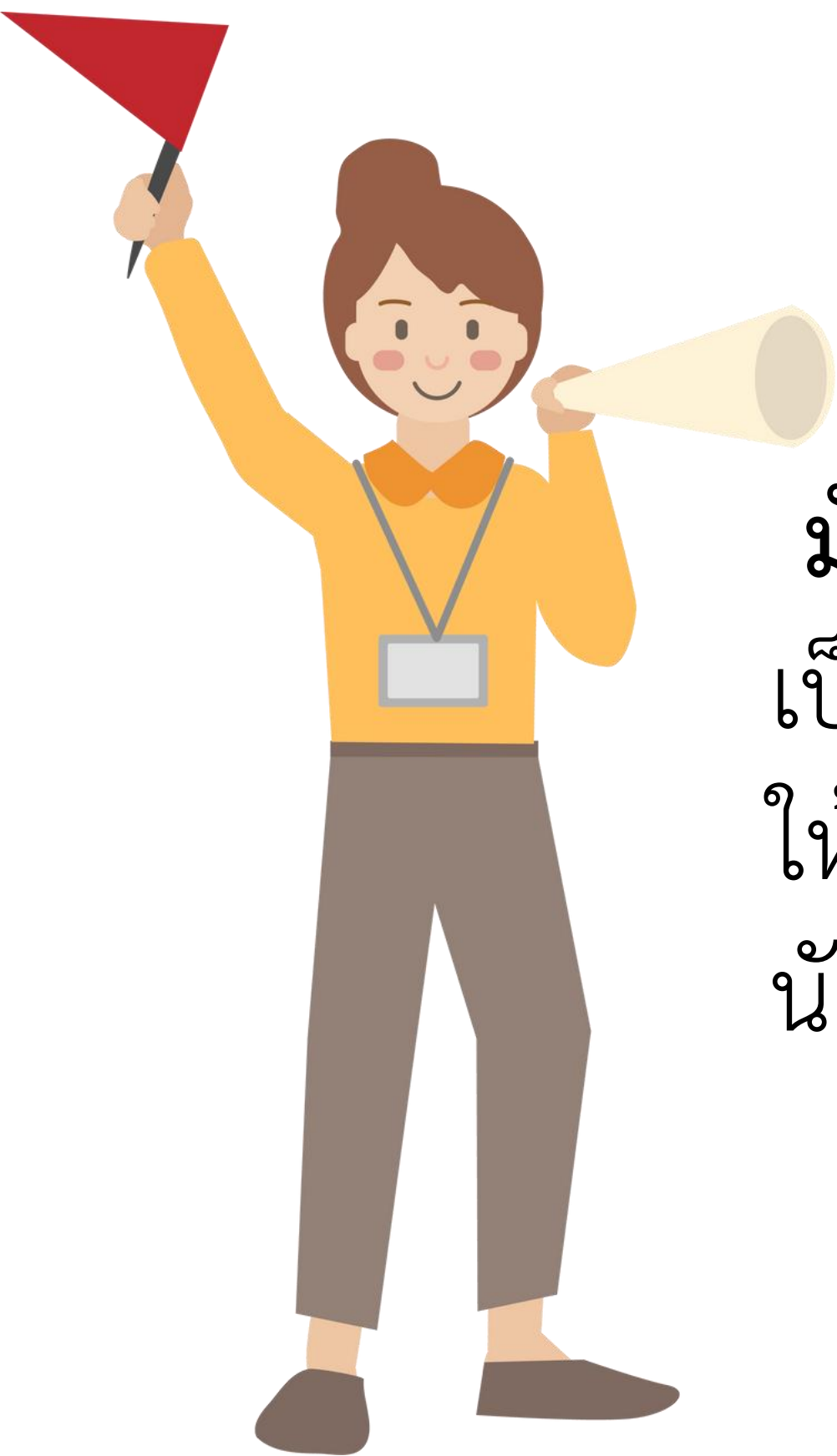
จากกรณีศึกษาให้นักศึกษาวิเคราะห์ ดังนี้

1. จากกรณีศึกษานี้ เป็นการกระทำความผิดหรือไม่ เพราะเหตุใด
2. ถ้าหาก เป็นการกระทำความผิด เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติใด
3. โจทย์ในข้อนี้คือใคร และจำเลยคือใคร
4. การกระทำความผิด มีความผิดฐานความผิดใดบ้าง
5. มีบทลงโทษอย่างไร

หมวดที่ 3 มัคคุเทศก์

(TOUR GUIDE)





มัคคุเทศก์ (TOUR GUIDE) หมายความว่า ผู้ให้บริการ เป็นปกติธุระในการนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดย ให้บริการเกี่ยวกับคำแนะนำและความรู้ด้านต่าง ๆ แก่ นักท่องเที่ยว

ประเภทมัคคุเทศก์ 3 ประเภท

(กฎกระทรวง เรื่อง การอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2561)

เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๔๓ ก หน้า ๑๐
ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๑



กฎกระทรวง
การอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์
พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

ข้อ ๓ ใบอนุญาตมีสามประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ประเภทมัคคุเทศก์ทั่วไป สำหรับมัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับงานนำเที่ยวครอบคลุมในทุกสาขา และนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ได้ทั่วประเทศ

(๒) ประเภทมัคคุเทศก์เฉพาะภูมิภาค สำหรับมัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับงานนำเที่ยวเฉพาะภายในภูมิภาคที่กำหนดในใบอนุญาต และนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ได้เฉพาะภายในภูมิภาคตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น

(๓) ประเภทมัคคุเทศก์ท้องถิ่น สำหรับมัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับงานนำเที่ยวเฉพาะภายในเขตพื้นที่ท้องถิ่นหรือชุมชนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๒ (๔) และนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ได้เฉพาะภายในเขตพื้นที่ท้องถิ่นหรือชุมชนตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น



1 มัคคุเทศก์ทั่วไป

นำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ได้ทั่วประเทศ



ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เมื่อวันที่ 22 มิ.ย. 61



2

มัคคุเทศก์เฉพาะภูมิภาค

นำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ
ได้เฉพาะภายในภูมิภาคตามที่กำหนด
ไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น

ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เฉพาะภูมิภาค
ภาคกลาง แถบสีเหลือง



ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เฉพาะภูมิภาค
ภาคเหนือ แถบสีเขียว



ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เฉพาะภูมิภาค
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แถบสีส้ม



ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เฉพาะภูมิภาค
ภาคใต้ แถบสีฟ้า





ภาคกลาง ครอบคลุมพื้นที่ 26 จังหวัด

กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ตราด นครนายก นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี ระยอง ราชบุรี ลพบุรี สมุทรปราการ สระบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระแก้ว สิงห์บุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง



ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครอบคลุมพื้นที่ 20 จังหวัด

กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บึงกาฬ บุรีรัมย์ เลยมหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรธานี และอุบลราชธานี



ภาคเหนือ ครอบคลุมพื้นที่ 17 จังหวัด กำแพงเพชร เชียงราย

เชียงใหม่ ตาก นครสวรรค์น่าน พะเยา พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน สุโขทัย อุตรดิตถ์และอุทัยธานี



ภาคใต้ ครอบคลุมพื้นที่ 14 จังหวัด กระบี่ ชุมพร ตรัง

นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา ระนอง สงขลา สตูล และสุราษฎร์ธานี





3

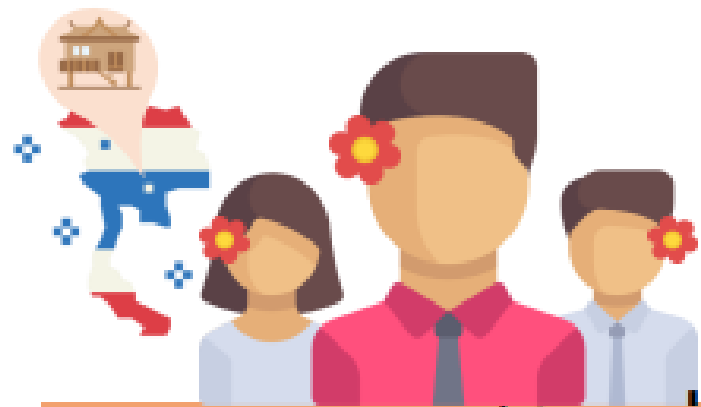
มัคคุเทศก์ท้องถิ่น

นำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ ได้เฉพาะภายในเขตพื้นที่ท้องถิ่นหรือชุมชนตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น(พื้นที่ท้องถิ่นหรือชุมชนที่คณะกรรมการฯ ประกาศกำหนดตามมาตรา 12 (4))

ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น แอปสีน้ำตาล



เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมมัคคุเทศก์และการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนเป็นการเฉพาะ



มัคคุเทศก์ท้องถิ่น

เขตพื้นที่ในท้องถิ่นของมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

(ประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน เพื่อให้มัคคุเทศก์ซึ่งได้รับการยกเว้นคุณสมบัติทำหน้าที่มัคคุเทศก์)

มาตรา 12 (4) ประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนใดเพื่อให้มัคคุเทศก์ ซึ่งได้รับการยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา 51 ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ รวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนนั้น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

1. ชุมชนบ้านนาต้นจั่น จ.สุโขทัย
2. ชุมชนบ้านน้ำเขียว จ.ตราด
3. ชุมชนบ้านรวมไทย จ.ประจวบคีรีขันธ์
4. ชุมชนแหลมสัก จ.กระบี่
5. ชุมชนบ้านโคกเมือง จ.บุรีรัมย์
6. ชุมชนบ้านสันลมจอย จ.เชียงใหม่
7. ชุมชนบ้านไร่กองขิง จ.เชียงใหม่
8. ชุมชนบ้านท่าขันทอง จ.เชียงราย
9. ชุมชนท่องเที่ยวดอยผาหมี จ.เชียงราย
10. ชุมชนท่ามะโอ จ.ลำปาง
11. ชุมชนเมืองเก่าสุโขทัย จ.สุโขทัย
12. ชุมชนบ้านคุกพัฒนา จ.สุโขทัย
13. ชุมชนนครชุม จ.กำแพงเพชร
14. ชุมชนบ่อสวก จ.น่าน
15. ชุมชนบ้านภู จ.มุกดาหาร
16. ชุมชนบ้านชีทวน จ.อุบลราชธานี
17. ชุมชนตะเคียนเตี้ย จ.ชลบุรี
18. ชุมชนท่องเที่ยวบ้านทะเลน้อย จ.ระยอง
19. ชุมชนเมืองโบราณทวารวดี
อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี
20. ชุมชนตำบลบ้านแหลม จ.สุพรรณบุรี
21. บ้านถ้ำเสือโฮมสเตย์ จ.เพชรบุรี
22. ชุมชนบ้านปราสาท จ.นครราชสีมา
23. ชุมชนบ้านนาดีน จ.กระบี่
24. ชุมชนท่องเที่ยวบ่อหินฟาร์มสเตย์
บ้านพรุจูด จ.ตรัง
25. ชุมชนท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าภูเก็ต จ.ภูเก็ต
26. ชุมชนบ้านวังน้ำมอก จ.หนองคาย

คุณสมบัติการยื่นขอบัตรมัคคุเทศก์ ประเภททั่วไป



มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์



มีสัญชาติไทย



สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนดหรือได้รับวุฒิปัตร์หรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนด



ผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” (พรบ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2559)



ไม่มีลักษณะต้องห้าม

ไม่มีลักษณะต้องห้าม



เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ
หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว
หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์
ตามมาตราที่กำหนด และยังไม่พ้นกำหนด 5 ปี นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์
เพราะกระทำความผิดสูงสุดฐานชิงทรัพย์ ฉ้อโกง

เคยถูกเพิกถอนทะเบียนผู้นำเที่ยวตามมาตราที่กำหนด
และยังไม่พ้นกำหนด 5 ปี นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต

คุณสมบัติการยื่นขอบัตรมัคคุเทศก์ ประเภทภูมิภาค



มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์



มีสัญชาติไทย



สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนดหรือได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนด



ผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” (พรบ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2559)



ไม่มีลักษณะต้องห้าม

ไม่มีลักษณะต้องห้าม



เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ
หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

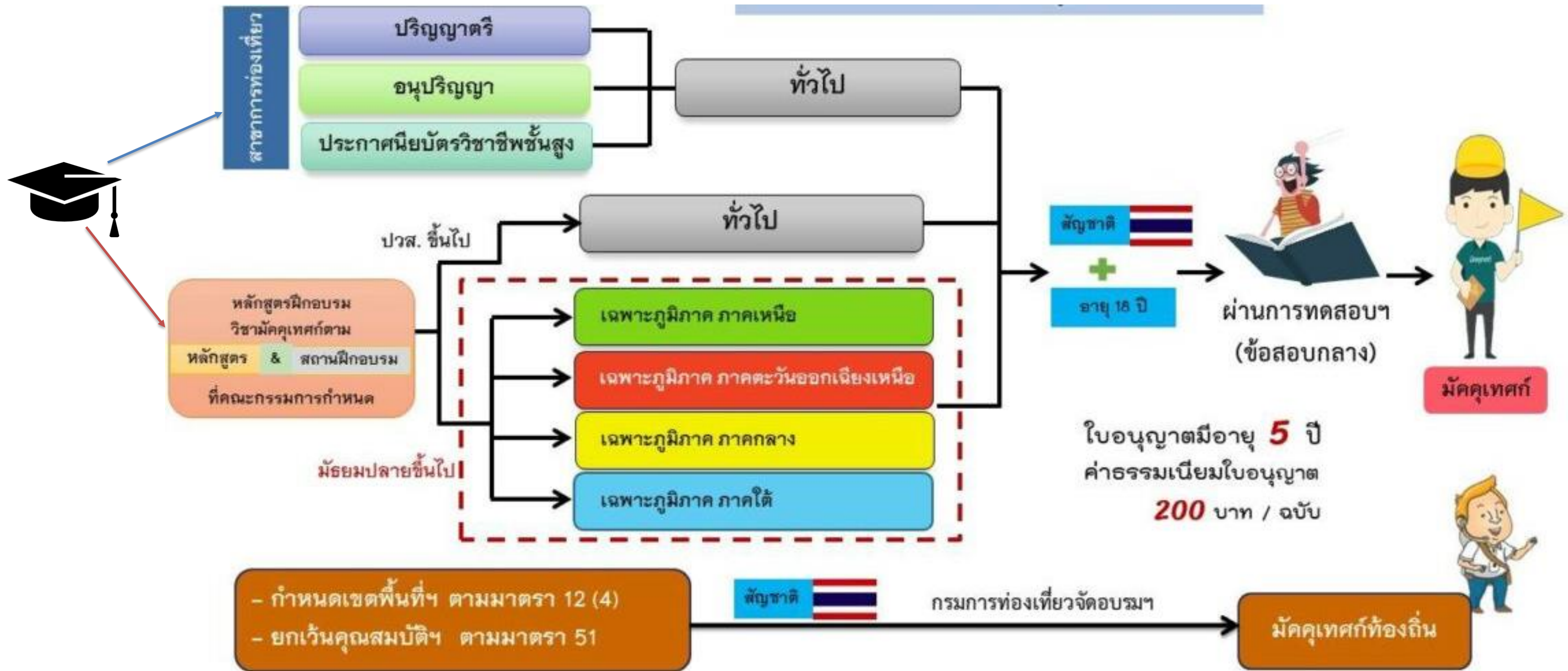
อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว
หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์
ตามมาตราที่กำหนด และยังไม่พ้นกำหนด 5 ปี นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต

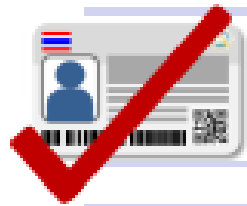
ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์
เพราะกระทำความผิดสูงสุดฐานชิงทรัพย์ ฉ้อโกง

เคยถูกเพิกถอนทะเบียนผู้นำเที่ยวตามมาตราที่กำหนด
และยังไม่พ้นกำหนด 5 ปี นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต

คุณสมบัติการยื่นขอบัตรมัคคุเทศก์ ประเภททั่วไปและภูมิภาค



ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์



ออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

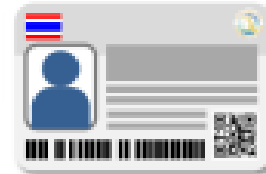
ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ เอกสารถูกต้อง
มีคุณสมบัติครบ ไม่มีคุณลักษณะต้องห้าม
และชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์
ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผู้นั้น
ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต



นายทะเบียน

ตรวจสอบเอกสาร



ไม่ออกใบอนุญาตใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์



ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ เอกสารไม่ถูกต้อง
ขาดคุณสมบัติและมีคุณลักษณะต้องห้ามและไม่ชำระ
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามอัตรา
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

แจ้งเหตุฯ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ ทราบภายใน 30 วัน
นับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการคำสั่ง
ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จ
ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์
(คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด)

อายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

มาตรา 56 ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้มี**อายุ 5 ปี** นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และอาจต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ได้โดยผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนดให้นำความในมาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 และมาตรา 55 มาใช้บังคับกับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ด้วยโดยอนุโลม

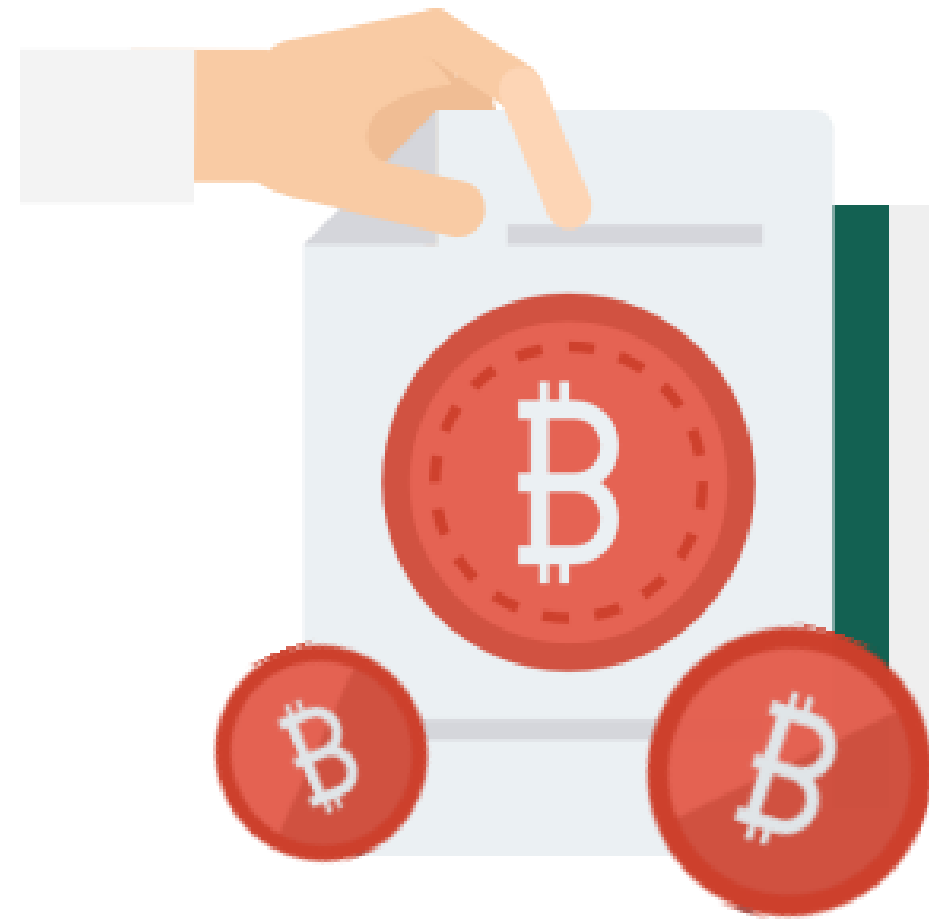


การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์



ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นมัลคคุเทศก์

(กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและใบอนุญาตเป็นมัลคคุเทศก์ พ.ศ.2561)



1. ใบอนุญาตเป็นมัลคคุเทศก์ ฉบับละ 200 บาท
2. การต่ออายุเป็นมัลคคุเทศก์ ครั้งละ 200 บาท
3. ใบแทนใบอนุญาตเป็นมัลคคุเทศก์ ฉบับละ 200 บาท

การกำหนดโทษสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์



1. ผู้ใดที่ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์โดย**ไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์** หรือไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ หรืออยู่ในระหว่างสั่งพักใบอนุญาต กระทำการฝ่าฝืนโดยการไปปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ จะต้องถูกลงโทษดังนี้

- ก. โทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือ
- ข. โทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือ
- ค. โทษทั้งจำคุกทั้งปรับเป็นเงิน

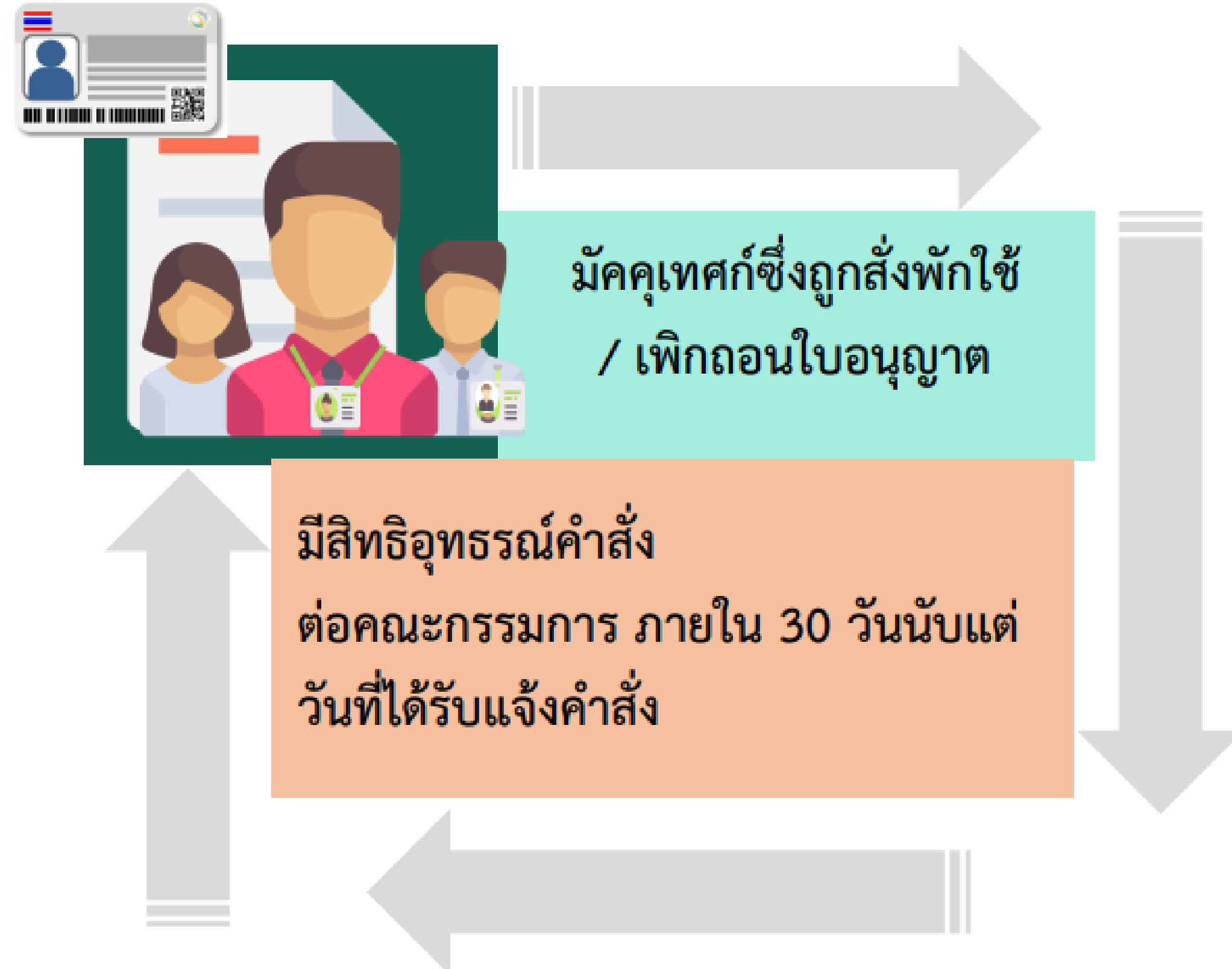
2. มัคคุเทศก์ที่**ให้ผู้อื่นกระทำหน้าที่แทนตัวเอง**ในเขตพื้นที่ที่ตัวเองต้องรับผิดชอบ จะถูกลงโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท

3. มัคคุเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่นำเที่ยวแต่**ไม่ติดบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์** จะต้องถูกลงโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท

4. มัคคุเทศก์ที่**กระทำการจ่ายเงินหรือให้ประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือบุคคลอื่นใด** เพื่อให้ได้มาซึ่งการนำนักท่องเที่ยวเที่ยว เช่น ทัวร์ศูนย์เหรียญหรือมัคคุเทศก์ที่ยินยอมให้บุคคลที่ไม่มีใบอนุญาตกระทำหน้าที่แทนตน จะต้องถูกลงโทษดังนี้

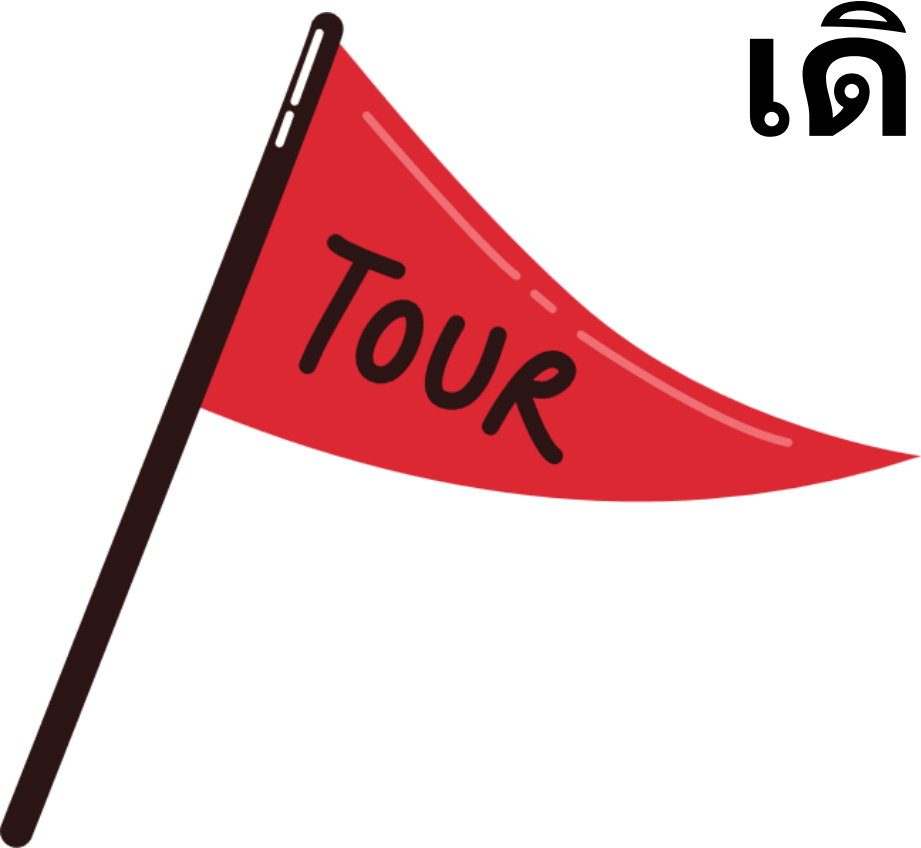
- ก. โทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือ
- ข. โทษปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือ
- ค. โทษทั้งจำคุกทั้งปรับเป็นเงิน

การอุทธรณ์กรณีถูกเพิกถอน/พักใช้ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ (มาตรา 63)





**“ผู้นำเที่ยว” หมายความว่า
ผู้รับผิดชอบในการดูแลและอำนวยความสะดวก
ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการ
เดินทางไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ**



คุณสมบัติการยื่นขอบัตรผู้นำเที่ยว (Tour Leader Licence)



มีอายุ**ไม่ต่ำกว่า**ยี่สิบปีบริบูรณ์ในวันยื่นขอขึ้นทะเบียน



มีสัญชาติไทย



สำเร็จการศึกษา**ไม่ต่ำกว่า**มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าและได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาชีพมัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยวตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนดหรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนด



ไม่มีลักษณะต้องห้าม



การกำหนดโทษสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยว

1. ผู้ใดที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวโดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว จะต้องถูกลงโทษ ดังนี้

ก. จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือ

ข. ปรับเป็นเงินไม่เกิน 20,000 บาท หรือ

ค. ทั้งจำคุกทั้งปรับเป็นเงิน

2. ผู้นำเที่ยวที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น การแต่งกาย มารยาท และ การประพฤติตัวไม่ดี หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบของคณะกรรมการหนด จะต้องถูกลงโทษปรับเป็นเงินไม่เกิน 10,000 บาท

3. ผู้นำเที่ยวกระทำการฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการห้ามไม่ให้ปฏิบัติหน้าที่นำเที่ยวเรื่องการปฏิบัติตัวไม่ดี จะถูกลงโทษดังนี้

ก. จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือ

ข. ปรับเป็นเงินไม่เกิน 20,000 บาท หรือ

ค. ทั้งจำคุกทั้งปรับเป็นเงิน



กรณีศึกษา

นายเดวิด วัย 45 ปีอดีตทหารหน่วยรบพิเศษชายชาวอิสราเอล ได้ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์นำพาเด็กชาวต่างประเทศท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวหลายจุดบนเกาะพะงัน โดยคิดค่าบริการ 800 บาทต่อวัน หรือสูงถึง 8,000 บาทต่อสัปดาห์ และได้แอบอ้างเปิดทัวร์เพื่อนำชาวต่างชาติเที่ยวในเกาะพะงัน

จากกรณีศึกษาให้นักศึกษาวิเคราะห์ ดังนี้

1. จากกรณีศึกษา นี้ เป็นการกระทำความผิดหรือไม่ เพราะเหตุใด
2. ถ้าหาก เป็นการกระทำความผิด เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติใด
3. โจทย์ในข้อนี้คือใคร และจำเลยคือใคร
4. การกระทำความผิด มีความผิดฐานความผิดใดบ้าง
5. มีบทลงโทษอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

ราชกิจจานุเบกษา. (2551, 5 กุมภาพันธ์). **พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑.**

เล่ม 125 ตอนที่ 29 ก. หน้า 1-52.

ราชกิจจานุเบกษา. (2559, 27 ธันวาคม). **พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)**

พ.ศ. ๒๕๕๙. เล่ม 133 ตอนที่ 112 ก. หน้า 1-13.

ฉันทิช วรรณถนอม. (2566). **กฎหมายการท่องเที่ยว การโรงแรม และการบริการ.** พิมพ์ครั้งที่ 2.

บริษัท ธรรมสาร จำกัด. นนทบุรี

**Thank You
For Your
Attention**

